

„Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!”
(Mt 25,24)

Bajzák Erzsébet M. Eszter

Boldogasszony iskolanővér

75 évesen, szerzetességének 50. évében 2021. december 27-én
hazatért a Mennyei Atya házába.

Temetése 2022. január 18-án 11:45-kor lesz a Rákoskeresztúri új köztemetőben (Budapest X. Kozma utca 8-10.).

Életéért hálaadó szentmisét mutatunk be 2022. január 22-én 10:00 órakor a Szent István-bazilikában.

Eszter nővér 1946. július 7-én született Tiszabercelen, szülei pedagógusok voltak. Középiskoláit Nyíregyházán és a Svetits Katolikus Gimnáziumban, Debrecenben végezte. Ezután egy évig a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakiskolában folytatott tanulmányokat, de közben egyre sürgetőbben érezte lelkében Isten neki szóló meghívását a szerzetesi életre. 1965-ben kérte felvételét az iskolanővérek rendjébe, és zenei tanulmányait megszakítva felvételizett az ELTE magyar-német szakára. A tanári diploma megszerzése után kezdte meg a noviciátust, 1972-ben tett első, 1979-ben örökfogadalmat. Közben 1971-től tíz éven át volt a Svetits Gimnázium tanára, 1981-től pedig a budapesti Patrona Hungariae Gimnáziumban folytatta oktató-nevelő tevékenységét, ahol 1982-től igazgatóhelyettes volt, majd 1989 és 2003 között a gimnázium igazgatója. Az ő vezetése alatt bővült az intézmény hatosztályos általános iskolával és a magas szintű művészeti képzést nyújtó zeneiskolával, és vezették be a középiskolásoknak a hatosztályos gimnáziumi tanítási rendet. 2000-től szintén az ő vezetése alatt lett az intézmény a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és az Apor Vilmos Katolikus Főiskola gyakorlóiskolája. Elkötelezetten végzett pedagógusi munkájáért, az iskola fejlesztésében és a szervezésben elért eredményeiért a Ferencvárosi Önkormányzat *Ferencvárosért Emlékplakettel* tüntette ki.

Mindeközben szerteágazó szakmai és közéleti tevékenységet folytatott: részt vett a Nemzeti Alaptanterv bírálatában, szakmai anyagok és közoktatási törvény-, rendeletmódosítások előkészítésében. Több közoktatási tanács és fórum tagja volt az egyházi intézmények delegáltjaként. 1998-ban kapta meg a főpásztori kinevezést a Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet (KPSZTI) vezetésére. Nevéhez fűződik több képzési és értékelési rendszer kialakítása és bevezetése a katolikus oktatási intézményekben.

2003-ban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia *Pro Paedagogia Christiana* díjjal tüntette ki, a Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány pedig 2009-ben *Trefort Ágoston közoktatási díjban* részesítette. 2011-ben *Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje polgári* tagozatát kapta meg „a közoktatás területén végzett több évtizedes munkája, szakmai-közéleti és vezetői tevékenysége elismeréseként”. Végül 2016-ban, mikor a KPSZTI éléről nyugdíjba vonult, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia legmagasabb elismerését, a *Pro Ecclesia Hungariae* díjat is elnyerte, azért a szolgálatért, melyet élete folyamán az egyház és a katolikus oktatásügy érdekében végzett.

Nyugdíjas éveit a budapesti közösségben töltötte. Gondos és színvonalas munkával németről magyarra fordította a Boldogasszony Iskolanővérek rendalapítójának, Boldog Jézusról nevezett M. Terézia Gerhardingernek a boldoggá avatási eljárása során született *vita*-it, életírásait. A betegséget és fájdalmat mindvégig türelemmel fogadta, végül december 27-én, nővértársai körében adta vissza lelkét Teremtőjének. A feltámadás hitével búcsúznak Tőle

nővértársai, családja, rokonai és mindazok, akik szerették és tisztelték őt.